

**DR. JĀŅA GAIĻA IEVADSEMINĀRA PSIHOANALĪZĒ PIRMĀ NODARBĪBA
"PĀRNESUMS".**

Psihoanalīze ir **pārnesuma klīnika**. Ko tas, īsti, nozīmē ?

Ko apzīmē pats jēdziens « pārnesums » ? Ko tas sevī ietver ?

Bieži tiek uzskatīts, ka pārnesums, tas ir **reaktualizācijas process**, kad uz psihoanalītiķi tiek projicēta, kad viņam tiek piedēvēta attieksme, izturēšanās veids, uzvedība, domas, alkas, aizspriedumi, gaidas, kas raksturo pašu pacientu un kas piemituši cilvēkiem, kas pacienta dzīvē bijuši nozīmīgi, īpaši, vecāki. Tiek runāts par « mātišķīgu » vai, citreiz, « tēvišķīgu » pārnesumu. Te mums lieti noderēs iepriekšējos semināros runātais.

Freida atklātā « **pārnesuma mīlestība** » tiek uzskatīta par kaut ko gandrīz pašsaprotamu. Tāpat reizēm tiek pieminēts « **negatīvais pārnesums** ».

Tomēr **pārnesuma būtība ir daudz bagātīgāka un niansētāka**. Pie tam pārnesums izpaužas ne tikai analīzē, bet arī daudzās citās dzīves jomās – īpaši emocionālajā sfērā un attiecībās ar autoritātes pozīcijā esošiem cilvēkiem, piemēram, darbā, mācībās, politikā. Kādēļ ?

Ir psihoterapiju veidi, kas izliekas neredzam pārnesumu un visu teikto un terapijas laikā notiekošo uztver tikai « šeit un tagad », nesaistot ar pacienta dzīves vēsturisko kontekstu un to neinterpretējot.

Ja parasti, uzklausot citu cilvēku, cenšamies uztvert ko viņš **grib pateikt**, tad psihoanalīzē, īpašu uzmanību pievēršam tam, kas **tiek pateikts**, kas teicējam **pasakās « it kā nejauši »**. Citiem vārdiem sakot, pievēršam uzmanību bezapziņas izpausmēm. Pie tam, analīzes procesā, bezapziņa atveras – pacients sāk sapņot. Psihoanalītiķa klātbūtnē pacients sāk pārteikties. Kā to pasvīturo

franču psihoanalītiķis Žaks Lakāns, **psihoanalītiķis ir bezapziņas daļa, kļūst par bezapziņas adresātu.**

Kā raksta Zigmunds Freids, psihoanalīzes procesā neuroze pārveidojas par « **pārnesuma neurozi** ». Kā to izmantojam psihoanalīzes procesā ?

Ja ir brīži, kad pārnesums ir psihoanalītiskā darba dzinējspēks, reizēm, ja pacients to neapjauš un nesadzird vai nepieņem mūsu interpretācijas, pārnesums var kļūt arī par šķērslī.

Tas, ko pacients nevar izteikt vārdiem, kas, neurozes gadījumā, bijis visvairāk izspiests no apziņas vai, kas psihozes gadījumā, bijis nesimbolizējams, iemiesojās pārnesumā un atkārtojas psihoanalīzes procesā. Lietojot Žaka Lakāna formulēumu, « **pārnesums ir bezpziņas realitātes izreaģēšana darbībā** ».

Kā to atpazīt, nosaukt vārdā – nointerpretēt tā, lai pacients to izdzirdētu, pārstrādātu un ņemtu vērā savā turpmākajā dzīvē, atbrīvojoties no ciešanām, rodot baudu un dzīvesprieku ?

Semināru vada Parīzē praktizējošais lakāniskās orientācijas psihoanalītiķis, psiholoģijas zinātni doktors Jānis Gailis, kurš ikdienā strādā privātp praksē un ir Montreijas Medicīniski - psihopedagoģiskā centra (CMPP de Montreuil) direktors.

Norises vieta: Latvijas Nacionālās bibliotēkas 078. zāle (Mūkusalas ielā 3).

Norises laiks : sestdien 2024. gada 19. oktobrī no plkst. 10.00 līdz 14.00.

Dalība seminārā 60€ (studentiem: 30€). Par dalību seminarā tiek piešķirti 4 TIP.

Iepriekšēja pierakstīšanās un tuvāka informācija: janis.gailis2@gmail.com